

Em Có Quên Anh

Đang miên man trong giấc ngủ say, hôm nay mừng ba tết, tối qua nó thức cả đêm, không để làm gì online ngồi đó nghe nhạc rồi..viết vớ vẩn linh tinh.Nó ở nhà một mình, mình thân nơi chốn xa.....và càng buồn hơn khi bạn bè nó về Vn ăn tết hết.Bài hát Em cố quên anh -bài hát nó tự thu làm nhạc chuông dt vang lên làm nó tỉnh dậy.Ồ ai gọi mình thế nhỉ? nó tự hồi rồi mắt nhắm mắt mở nó nhìn thấy một dãy số +8490.....54. Nó tỉnh ngay người nó muốn nghe tiếng nói của chủ nhân số máy này lắm.....Nó phân vân, nó...đau khổ...Ồ thôi nó không bắt máy....tiếng máy off rồi lại vang lên ,.....nó tắt máy đi Nó online với câu status:" Anh đã hai năm rồi nhĩ!! đối với nhóc mà nói.....À mà thôi...anh có khỏe không? nhóc sorry anh nhiều đừng gọi nhóc vô ích nhóc không bắt máy đâu!!! chúc anh luôn hạnh phúc nhóc rất vui vì anh vẫn còn nhớ đến nhóc nhóc cười nè anh thấy không

Nó biết anh cũng online và nó biết rằng anh cũng đọc được dòng chữ đó.Lạ lùng quá phải không anh, anh add nick nhóc hơn một năm rồi nhĩ nhóc cũng biết đó là anh..vây mà hai cái nick ấy chỉ để nhìn nhau thôi.Nó online 24/24 đó nó không đi đâu như muốn nói với anh rằng nó suốt ngày chỉ ở nhà không đi đâu cả.Anh có thấy nó khác xưa không, cái ngày nó ở Vn nó quen anh, nó không bao giờ ở nhà được tiếng cả bởi nó ham chơi mà.....

Lạ thật nó tự hồi sao anh gọi dt cho nó sớm thế này giờ này thường ngày anh vẫn còn ngủ vui mà huông chỉ nay là tết anh đâu phải đi làm. Hay anh đã say rồi hic hic.....ờ chắc thế, nó đang phân vân không viết phải làm gì bao suy nghĩ cứ rối tung lên.....Nó tự nói với mình' ơ kè người ta đi, không liên quan đến mình mà" rồi tự trách mình'" sao mày ngốc thế, hư thế...quên một người mà cũng làm không được' và' Hay là mày quay về với anh ấy.....mày vẫn nhớ anh ta như ngày nào mà"....."' không thể như thế được, nếu như thế thì anh ấy không có tương lai và ba mẹ mày nữa sẽ buồn lắm, biết không nhóc".....Nó phải làm gì đây.....

Nó vào phòng ngủ., nó định lấy cái gì đó...ờ vô tình cái chiếc lắc chân xinh xinh vội rơi ra...à món quà của anh tặng nó ngày nó lên 16 đây mà. Nó vẫn như ngày nào anh ạ, nó vẫn xinh, vẫn đẹp vẫn lấp lánh....Một thời nó luôn mang trên chân nó với tất cả niềm vui.kĩ vật còn đây mà giờ thì.....người đã xa mãi.Tại em tại anh? hay tại định mệnh hử anh?.....nó nhớ anh quá.....ờ nó nhìn lên bàn trang điểm nó nhìn nó....nó chăm chú nhìn ừ nó buồn quá đôi mắt buồn...không như ngày nào nữa cả gương mặt toát lên vẻ gì đó.....nó vào bàn học rồi lấy quyển album nó xem hình hình của anh, của nó và của anh và nó.....à anh ạ còn ba ngày nữa đến ngày sn của nó rồi đấy? lần này nó chắc không làm sinh nhật nữa..vì không có anh.anh nhớ không? lần sinh nhật đó..thật vui...bạn bè tan cuộc anh dắt em đi lang thang cạnh nhà thờ đức bà.Anh bắt chợt hồi em?tại sao em lại sinh ra trên đời này?tại sao anh gặp em?.....nó nhìn anh một cách kì lạ rồi đáp lại bằng câu' Vì em biết anh có trên đời này".....

Giờ sao hả anh...sinh ra quen nhau yêu nhau để rồi như vậy đây hả anh???Hai năm trôi qua rồi còn gì.....Những kĩ vật của anh vẫn còn....mặc dù anh đã xa....nhưng những kĩ vật ấy vẫn còn tồn tại như tình yêu của em, dấu tím vì khổ đau tràn lấp. Chỉ mong anh hiểu rằng có một người con gái miền Nam này vẫn còn nhớ và yêu anh.